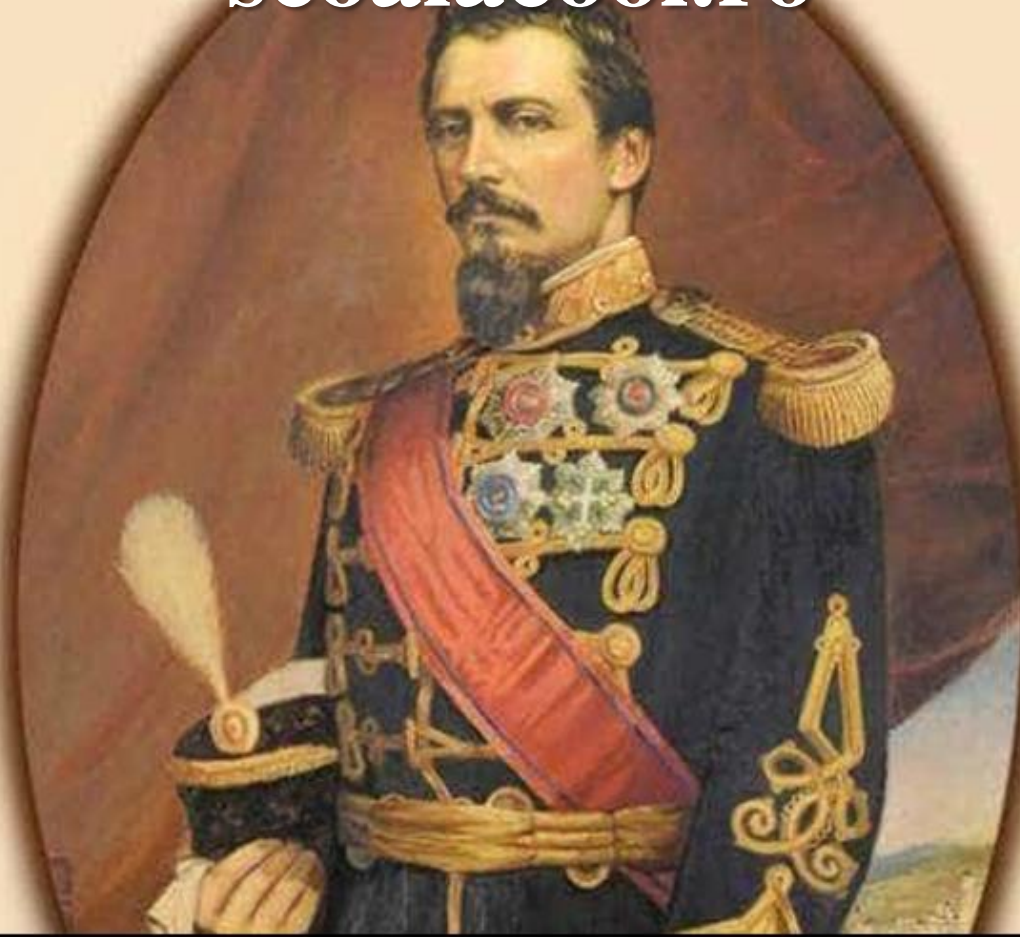

scoalacool.ro

UNIREA PRINCIPATELOR ȘI REFORMELE LUI ALEXANDRU IOAN CUZA

Contextul internațional

1848-1859 - unirea Principatelor Române a devenit principalul obiectiv național.

Aprilie 1849 - încheierea Convenției de la Balta-Liman între Imperiul Rus și Imperiul Otoman: domnii Principatelor Române au fost numiți de puterile semnatare pe o perioadă de 7 ani (Moldova: Grigore al V-lea Ghica - 1849-1853 și 1854-1856; Țara Românească: Barbu Dimitrie Știrbei - 1849-1853 și 1854-1856); Adunările Obștești au fost înlocuite cu Divanuri alcătuite exclusiv din mari boieri numiți de domni ⇒ 1849-1851 - ocupația rusească a Principatelor Române.

1853-1856 - Războiul Crimeii: un conflict ruso-turc încheiat cu înfrângerea Imperiului Rus de către forțele franco-britanice, aliate cu Imperiul Otoman, și atragerea atenției Marilor Puteri europene asupra „*chestiunii românești*”.

13/25 februarie-18/30 martie 1856 - desfășurarea Congresului de Pace de la Paris, la care au participat Marile Puteri europene (Regatul Unit, Franța, Imperiul Austriac, Prusia, Imperiul Rus, Piemont-Sardinia și Imperiul Otoman), a prevăzut cu privire la spațiul românesc următoarele:

- a. Crearea unui stat românesc tampon între Imperiul Rus și Imperiul Otoman;
- b. Protectoratul rusesc a fost înlocuit cu garanția colectivă a celor 7 Mari Puteri;
- c. Sudul Basarabiei (județele Cahul, Bolgrad și Ismail) a fost luat de la ruși și a fost cedat Moldovei;
- d. Românii din Principate urmau să fie întrebați dacă vor să se unească;
- e. Convocarea în Principate a unor **Adunări ad-hoc** reprezentative, care să își exprime poziția cu privire la unire și la revizuirea Regulamentelor Organice.

Grigore al V-lea Ghica

Barbu Dimitrie Știrbei

Războiul Crimeii (1853-1856)

**Principatele Române
după Congresul de Pace
de la Paris (1856)**

IMPERIUL AUSTRIAC

**BUCOVINA
(Imperiul
Austriac)**

IMPERIUL RUS
**BASARABIA
(Imperiul Rus)**

Arad
Timișoara

Alba Iulia

**TRANSILVANIA
(Imperiul
Austriac)**

Sibiu Brașov

Hotin

Cernăuți

Suceava

Iași

MOLDOVA

Focșani

Galați

Chișinău

C. Albă

ȚARA ROMÂNEASCĂ

Craiova

Târgoviște

București

Brăila

Constanța

IMPERIUL OTOMAN

Marca Neagră

Unirea Principatelor Române

22 septembrie/4 octombrie și 30 septembrie/12 octombrie 1857 - Adunările ad-hoc convocate în Moldova și Țara Românească, formate din reprezentanții tuturor categoriilor sociale, au adoptat rezoluții asemănătoare în ambele Principate (în ciuda încercărilor de fraudare a alegerilor organizate de caimacamul Moldovei Nicolae Vogoride):

- a. Unirea Principatelor Române într-un stat numit România;
- b. Aducerea unui prinț străin dintr-o familie domnitoare a Europei;
- c. Autonomia statului român și un guvern care să reprezinte interesele naționale.

10/22 mai-7/19 august 1858 - în cadrul Conferinței din capitala Franței s-a adoptat Convenția de la Paris, prin care s-a stabilit statutul internațional al Principatelor Române și organizarea internă a acestora:

- a. Unirea Principatelor Române sub numele de „*Principatele Unite ale Moldovei și Valahiei*”;
- b. Noul stat urma să fie condus de 2 domnitori, 2 adunări legislative, cu 2 capitale, și ar fi avut 2 instituții comune cu sediul la Focșani: Comisia Centrală (rol în elaborarea legilor comune) și Înalta Curte de Casație și Justiție;
- c. Formarea unor adunări electivă, pe baza **votului cenșitar**, cu rol în alegerea domnilor Principatelor;
- d. Desființarea rangurilor boierești și a Regulamentelor Organice.

5 și 24 ianuarie 1859 - în Moldova și în Țara Românească, Adunările electivă de la Iași și București, l-au ales domn pe Alexandru Ioan Cuza (1859-1866).

Nicolae Vogoride

Adunarea ad-hoc din Moldova (1857)

CONVENȚIA

ÎNCHIEATĂ LA PARIS

la 19 August 1858

între Franța, Austria, Marea-Britania, Prussia, Russia, Sardinia și Turcia,

atingătoare de reorganizarea PRINCIPATELOR-UNITE

a Moldaviei și a Valakiei.

urmată de protocoalele celor 19 ședințe ținute spre acest sfârșit.

1859.

BUCUREȘCI.

Tipografia C. A. Rosetti.

Alexandru Ioan Cuza

Principatele
Române după
Convenția de la
Paris (1858)

Mihail Kogălniceanu

Theodor Aman - *Proclamarea Unirii* (1859)

Alexandru Ioan Cuza și soția sa, doamna Elena

Domnia și reformele lui Cuza

Domnia lui Alexandru Ioan Cuza a cunoscut două etape:

I. 1859-1862 - recunoașterea internațională și realizarea Unirii:

a. 1859-1861: Alexandru Ioan Cuza și agenții diplomatici români au intervenit pe lângă Marile Puteri pentru recunoașterea actului Unirii Principatelor, aceasta fiind recunoscută doar pe durata domniei lui Cuza;

b. 1859-1862: unificarea monetară, a armatei (prin crearea unui stat major unic și numirea unui ministru de război), a telegrafului, poștelor și a vămilor, administrativă (stabilirea capitalei noului stat la București) și legislativă (formarea unui Parlament Unic și numirea primului guvern unic, condus de Barbu Catargiu).

București, vedere din Dealul Mitropoliei (1859)

Drapelul României în perioada domniei lui Cuza (1862-1866)

Domnia și reformele lui Cuza

II. 1863-1865 - perioada marilor reforme:

1862 - guvernul condus de Barbu Catargiu s-a opus tuturor reformelor care ar fi subminat baza materială și puterea marilor proprietari de pământ (latifundiari sau moșieri) ⇒ 8 iunie 1862 - asasinarea prim-ministrului Catargiu.

24 iunie 1862-11 octombrie 1863 - perioada guvernării liberal-moderate Nicolae Kretzulescu: în actele interne oficiale a fost folosită titulatura de România (1863); s-au stabilit relații diplomatice cu Serbia, prin semnarea unei convenții referitoare la extrădare (1863).

1863 - politica autoritară dusă de Cuza a determinat formarea „*monstruoasei coaliții*”, o grupare de forțe conservatoare și liberale radicale, care a avut drept scop înlăturarea domnului.

11 octombrie 1863-26 ianuarie 1865 - guvernul liberal condus de Mihail Kogălniceanu a implementat marile reforme din perioada domniei lui Alexandru Ioan Cuza:

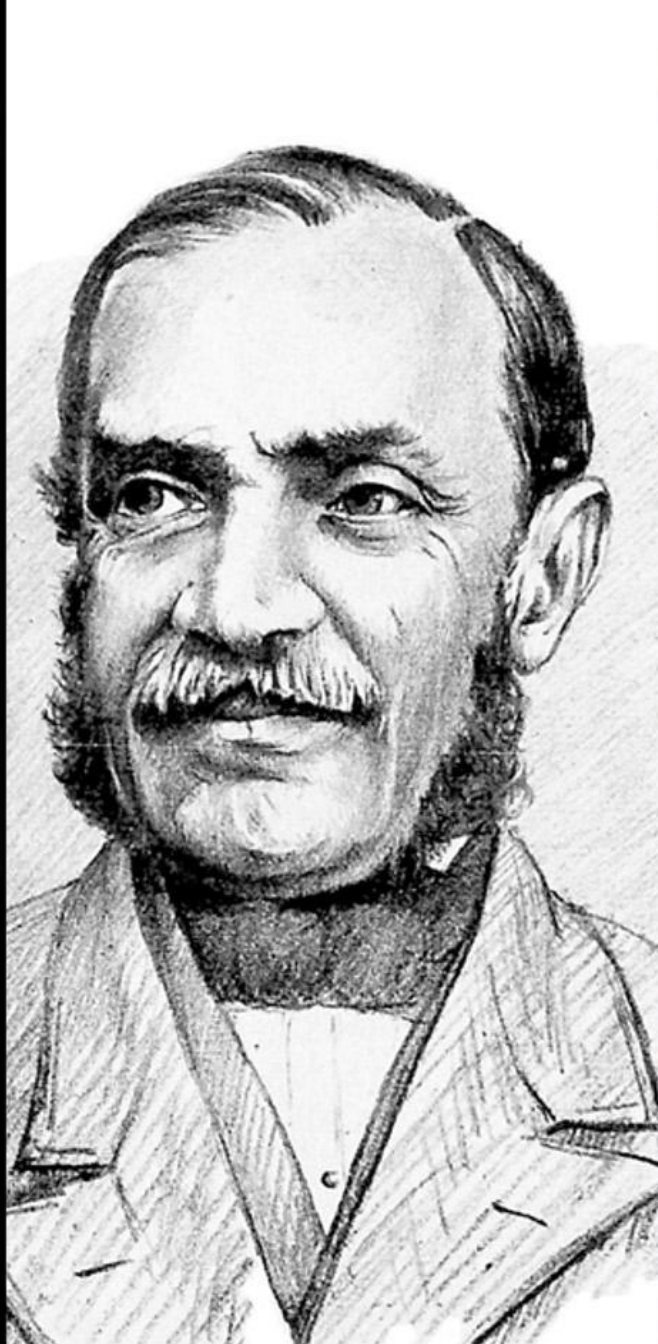
a. 13/25 decembrie 1863 - a fost adoptată **Legea secularizării averilor mănăstirești**: statul a confiscat pământurile și averile clerului (25.6% din suprafața agricolă națională);

b. 7 februarie 1864 - adoptarea **Legii pentru organizarea puterii armate**: s-au format 4 divizii la București, Iași, Galați și Craiova, formate din toți bărbații apti de luptă, cu vârste între 20 și 50 de ani;

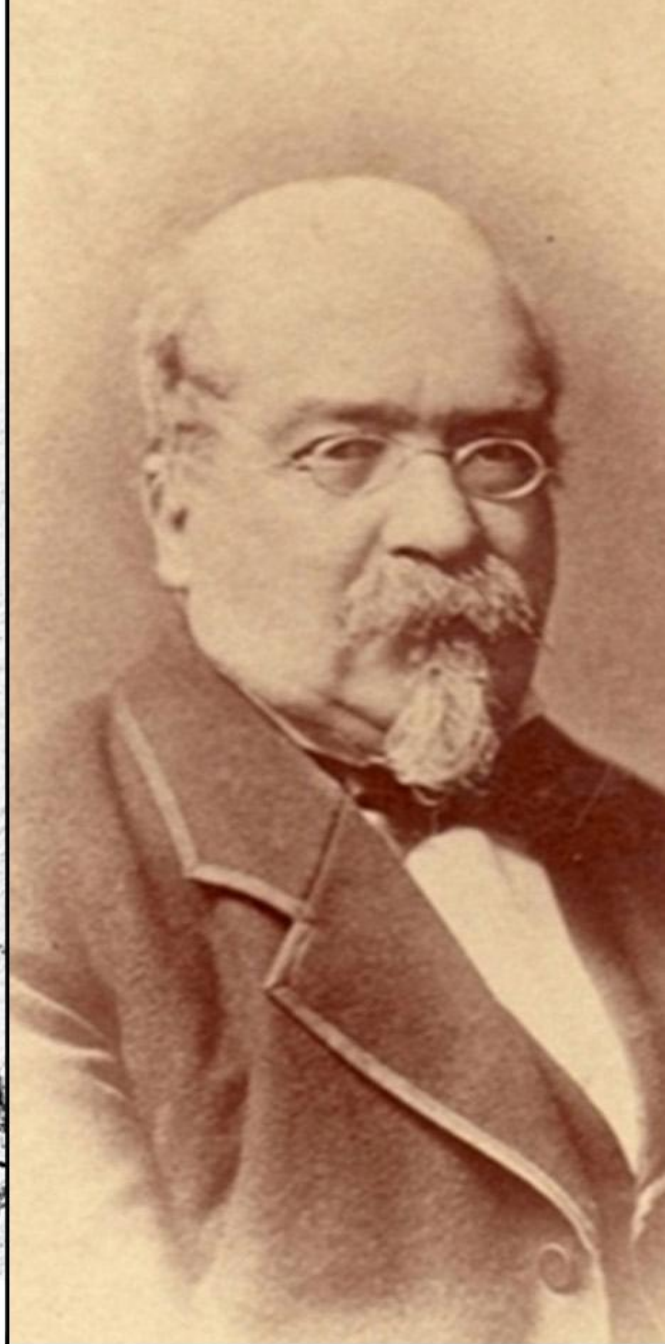
c. 13 martie 1864 - dezbaterile Proiectului de Lege rurală a dus la un conflict între Adunarea Legislativă, conservatoare, și guvernul liberal;

Barbu Catargiu

Nicolae Kretzulescu

Mihail Kogălniceanu

Procesiune religioasă (1863)

„Când Domnitorul Cuza s-a urcat pe tron a rămas îngrozit de jafurile călugărilor ce i-au momit prin felurite meșteșuguri pe credincioși ca să lase averile lor danii mănăstirilor. Călugării au trăit aici ca în paradis. Pivnițele au fost pline de vinurile cele mai delicioase, arhondăriile cu mâncările cele mai alese. Ei au format un fel de stat în stat și nimeni nu le-a putut cere vreo socoteală despre ceea ce au făcut. Au fost fără nici o milă față de cei nevoiași. Când un călător a înnoptat pe drum și s-a oprit la poarta unei mănăstiri ca să ceară mâncare și adăpost, a fost izgonit cu cruzime. Acei care au adunat averi, speculând naivitatea credincioșilor, au fost de-o zgârcenie extraordinară față de nenorocitul călător care a implorat cu lacrimi în ochi găzduirea peste noapte sau un blid de mâncare.

Atunci, Cuza a pus la cale una dintre „excursiile” sale incognito. Deghizat în călător ostenit de drum, a bătut pe înserate la poarta unei mănăstiri, cerând găzduire. A fost refuzat. Mânios, domnitorul s-a întors în fruntea unui corp de oaste, care a așteptat tupilat într-o pădure din apropiere. Cuza a mai adus cu sine și o ceată de pungași. Tot alaiul a intrat în mănăstire.

Domnitorul a intrat prin chilii și a înșfăcat pe fiecare călugăr de gât, scoțându-l afară și introducând în locul lui un hoț sau pungaș, însoțind această schimbare de persoane cu următoarele cuvinte: <<Hoți scot de aici și tot hoți introduc!>>. Astfel, unele mănăstiri au fost transformate în temnițe. Cel mai cunoscut exemplu a fost Văcăreștiul.”

(Octav Gorescu, Văcărești mănăstire. Văcărești penitenciar)

Domnia și reformele lui Cuza

d. 31 martie și 2/14 aprilie 1864 - au fost adoptate **Legile de organizare administrativă**: au prevăzut organizarea teritoriului în comune rurale, plăși și județe, conduse de un primar, de un subprefect, respectiv un prefect.

2/14 mai 1864 - Cuza a dizolvat Adunarea Legislativă printr-o lovitură de stat, a instaurat o domnie autoritară și a adoptat *Statutul Dezvoltător al Convenției de la Paris*. Conform noii legi fundamentale, domnul și-a mărit puterea politică prin deținerea puterii executive, care a avut inițiativă legislativă, și a dreptului de veto, iar Adunarea Electivă a fost reformată, prin introducerea unei a doua camere a Parlamentului, Corpul Ponderator (Senatul), format din membri numiți de domnitor.

e. 3 iulie 1864 - adoptarea **Legii electorale**: a fost scăzut censul și astfel s-a asigurat o mai largă participare și reprezentare la vot pentru burghezie și țărănime;

f. 14/26 august 1864 - a fost adoptată **Legea rurală**: au fost împrăștiate, cu despăgubire, peste 500.000 de familii de țărani cu aprox. 2.000.000 de hectare de pământ luat de la marii latifundiari și din averile mănăstirești, în funcție de numărul de vite deținute: frunțașii (au deținut două perechi de boi) au primit, în medie, cca. 6 ha de familie; mijlocașii (au deținut o pereche de boi) 4.5 ha; pălmașii (nu au deținut animale de povară) 2.5 ha;

g. 15 septembrie 1864 - adoptarea **Legii pentru implementarea Sistemului Metric de măsuri și greutate în România**: a fost introdusă ocaua (aprox. 1.3 kg);

STATUTŪ.

desvoltător Convențiunei din 7 (19) August 1858.

Konvensiunea ghicelată za Paris şu 7 (19) Auzust 1858, şuţpe Kypca Cezepan şu şuţpe nteplaze rapante autonomiei Ppiovinatuzep-Şolite, este mi pemzine zeşre fundamentar şu Pomaniel.

Şuţse şudoita aşerepe din 5 mi 24 Ianuarie 1859, şaşşapmipea Şuţpet mi deşfulogapen Komisiunei Ţentrape, faknad neştrikarişe mai mare aptikoză eşengiază din Konvensiunea, atit nentpe şudenzinipea aşestops kat mi nentpe şaşşapmipea ekşazişpani şuţpe nteplaze Ştatuzal, se şponşone ngişunei şponşopişiz Ţtateti :

Apt. 1. Nteplaze nuzaişe şant şukpedigiate Domozal, şuel Adşnzpi nondepapşive, mi Adşnzpi ekşetioe.

Apt. 2. Ntepeşe şeşţiştoşpe se ekşepan korekşitiş de Domuş, de Adşnapa nondepapşive mi de Adşnapa ekşetioe.

Apt. 3. Domoz aşe şiorşep ingiatişa şeşşioş; eăş ze şperateşe ku koshşpanş Konşizişzi de Ţtat mi ze aşşone Adşnzpi ekşetioe mi Kopuzal nondepapş, aşpe notşpe.

Apt. 4. Denştagi Adşnzpi Ekşetioe se aşer konşopm aşşurşuzatşzi ekşetopaz avi aşşekşat.

Şpermedioşze Adşnzpi se aşşemete şu fie-kape aşş de Domuş, din aşşuş eşi; eap Bive-şpermedingi, Ţekşetapş mi vestopiş se aşşer de Adşnapa.

Apt. 5. Adşnapa Ekşetioe dişketa mi notekş upolekşze de zeşre ve 'aşe şop şperşenta de Domuş. Aşşete şpolekşte se şopş aşşigioş şu Adşnapa de Minişpi aşş de Memşpi Konşizişzi de Ţtat, ve se şop deşera de Domuş aşşpe aşşet aşşşpmit; eł şop fi aşşkşatşgi oł kşod şop veşpe kşuzatş.

Apt. 6. Eşşđşetuz keshşezep mi aş veşetepoz şperşit şu tot aşşuş şpni şepşipişpea nteplil ekşetioe mi aşşuş Adşnzpi Ekşetioe kape 'aşş ze nteşa amenda, şu ze fi deşititit de katiş dazş ve ze fi notat de dazşa. Dakş aşşđşetuz ne s'ap notă şu timuză onopştan, ntepeşa ekşetioe ze şudeshşze şepşivitişe nuzaişe konşopm aşşimuzal şedşet notat.

Apt. 7. Kopuz nondepapş se komşune de Mişponşizişgi şepel, de enişkonit enapşiziş, de şuţşiz şpermedioşte aşş Kypşel de Kasagişne, de veş mai aşşiş dinte şepşepait şponat şu aktivişte, mi oşenit şukş de 64 memşpi, kapi

se şop aşşu de Domuş, şuşuzate dinte şepşone şekomandarişe şpni şepşituz mi eşşepişeşa şop, mi veşşuşuz komşuzate dinte memşpi konşizişzişp şepşepaze aşş dişpikşezep, mi aşşone kate nuzi de fie-kape şedşegil.

Memşpi Adşnzpi nondepapşive se aşşepş de aşşimil nenioşuzatişe rapantata denştagi-şop şpni apt. 36 aşş aşşurşuzatşzi ekşetopaz avil aşşekşatş.

Apt. 8. Memşpi Kopuzal nondepapş se şepşoekşil din dol anł şu dol anł, kate o a şpela şapte, dap nuzal şu kat se alişpe de memşpi unşgi de Domuş.

Memşpi enşgi se şop nteşa nuzi din noş; şankşitşe şop ne şop şaveta de kat ku inşaşşapea memşpişop veşep not.

Apt. 9. Deşata eşşizişop kopuzal nondepapş, şperşapşipea şop, mi komşokapea aşşetel kopuş, aşşut aşşuşe şerşezep şpeshişş şpni Apt. 17 din Konvensiunea nentpe Adşnapa Ekşetioe.

Apt. 10. Memşpi kopuzal nondepapş şop şpni o şudemişape de 3 razent ne eł şu tot timuză eşşimil.

Apt. 11. Mişponşizituz şpimat aşş Pomaniel este de đpent şpermedioşze kopuzal nondepapş; dol şive şpermedingi se aşşekş de Domuş din aşşuş aşşetil kopuş. 'Ţei-şuţşgi memşpi al aşşponşiz se aşşer de Adşnapa.

Şu kas de şuşşşşpşipe erazş a notşpişop, notş şpermedioşzi este şpeshşuzitop.

Şhedioşze kopuzal nondepapş aşşut nuzaişe, aşşapş kşod koshşpaz s'ap veşpe de o a şpela şapte a memşpişop şperşengil.

Minişpi, kşap şefişod memşpi al Adşnzpi nondepapşive, aşş đpentuz de a aşşista mi a aşşuş şapte ze toate deşineşpigişozze; eł şop fi aşşkşatşgi oł kşod şop veşpe kşuzatş.

Apt. 12. Dişnoşigioşze konşititioe aşşone şperşioşigioşze a Pomaniel, aşşut nuzi aşş okopşipea kopuzal nondepapş. Eł noate, ze fişituz fie-kşpşa eşşimil, şponşone Domozal şuşuşuzatşgişze ve ap şokoti şperşioşape şu dişepitşze şaşşpi aşş adminiştrapişimil.

Aşşete şponşşepil, Domoz ze ze nteşa şekomanda Konşizişzi de Ţtat aşşpe a se şpeshşve şu şpolekşte de zeşpi.

Apt. 13. Oł ve şupokş notat de Adşnapa Ekşetioe, aşşapş de şudşetuz nenitşpişop mi a

keshşezep, se aşşone kopuzal nondepapş, kapeşe ze aşşegil dakş este komşuzişa ku dişnoşigioşze konşititioe aşşone şperşioşigioşze.

Apt. 14. Kopuz nondepapş, aşş adontş şpolekşte ama kşu s'ail notat de Adşnapa, aşş ze aşşemedeazş, aşş ze şperşioşpe ku totuz.

Dakş Ţpolekşte de zeşre este adontat şpni modifişkape de Kopuz nondepapş, eł este aşşuş aşşankşimil Domozal.

Dakş Ţpolekşte este amendat de Kopuz nondepapş, eł se şuţşapşpe Adşnzpi ekşetioe.

Dakş Adşnapa şuşşizigioşz aşşamendamentze Kopuzal nondepapş, şpolekşte amendat se aşşone aşşankşimil Domozal.

Dakş, din koshşpa, Adşnapa ekşetioe şperşioşpe aşşze aşşemendamente, şpolekşte se şpimişte Konşizişzi de Ţtat aşşpe a se aşşudia din noş. Ţaşşepuz noate anol şperşeta Kameşpi, şu eşşimil kşupent aşş şuţşoşpe, Ţpolekşte şperşuz de Konşizişzi de Ţtat.

Dakş kopuz nondepapş şperşioşpe ku totuz şpolekşte notat de Adşnapa, aşşet şpolekşte se şpimişte Konşizişzi de Ţtat, aşşpe a se aşşudia din noş. Şu aşşimil şpolekşte ne se noate şperşeta Adşnzpi ekşetioe, dekat şu a dona eşşimil.

Apt. 15. Nuzal Kopuz nondepapş aşş đpentuz de a şpimişte şetigil mi de aşş di-kata, dakş este şperşingş.

Apt. 16. Şerşemeteşe inşepişape aşş Adşnzpi ekşetioe mi aşş Kopuzal nondepapş, se şperşetek şpni şaşşapşipea Ţşepozatş.

Apt. 17. Tuşgi şankşionapş nuzaiş şpni ekşuşigioşze, ze şuţşapea şop şu şankşimil, aşşut datol a aşşuş aşşuşoşpe Konşitigioşze mi şeşşioş şepel mi kşediguz Domoişopuzal.

Apt. 18. Ştatuz de fagş mi aşşurşuzatş ekşetopaz avil aşşekşat, şop aşşuş ntepe de zeşre din aşşo aşşuşuşigioşze şop şpni aşşşapşiz nuzioşz.

Notă Adşnapa ekşetioe mi Kopuz nondepapş se şop konşitil mi şuţşimil şu şepşimioşz şperşuz de apt. 17 aşş Konvensiunea.

Deşpeteză ve nuzal ze komşokapea noşel Adşnzpi se şop da de Domuş, dazş şponşşepa Konşizişzi de Minişpi mi Konşizişzi de Ţtat aşşkşat, şop aşşuş ntepe de zeşpi.

Dat şu Baksşpmit şu 2 Mai 1864.
(Şaş-akşia) AIEKCANĐPS IOAN.

Kogălniceanu, Bălăneşcu, D. Bolintineanu, F. Orbescu, General Mano.

*Statutul dezvoltător al
Convenției de la Paris
(1864)*

Țărani la arat (1864)

Casă țărănească (bordei) din perioada domniei lui Cuza (1864)

„Sătenilor!

Îndelungata voastră așteptare, marea făgăduință, dată vouă de înaltele puteri ale Europei prin art. 46 al convenției, interesul patriei, asigurarea proprietății funciare și dorința mea cea mai vie s-a îndeplinit. Claca (boierescul) este desființată pentru dea pururea și de astăzi voi sunteți proprietar pe locurile supuse stăpânirii voastre, în întinderea hotărâtă prin legile în ființă.

Mergeți dar, mai înainte de toate la poalele altarului și cu genunchii plecați, mulțumiți atotputernicului Dumnezeu, pentru că prin ajutorul său, în sfârșit ați ajuns a vedea această zi frumoasă pentru voi, scumpă inimii mele și mare pentru viitorul României. De astăzi voi sunteți stăpâni pe brațele voastre; voi aveți o părticică de pământ, proprietate și moșie a voastră, de astăzi voi aveți o patrie de iubit și de apărât. (...)

Claca și toate celelalte legături silite între voi și stăpânii voștrii de moșii sunt desființate prin plata unei drepte despăgubiri! De acum înainte voi nu veți mai fi cu dânșii în alte legături decât acele ce vor izvorî din interesul și buna primire a unora și a altora.”

(Proclamația lui Alexandru Ioan Cuza către sătenii clăcași)

Domnia și reformele lui Cuza

- h. 25 noiembrie/7 decembrie 1864 - a fost adoptată **Legea instrucțiunii publice**: învățământul primar a devenit obligatoriu și gratuit, în marile orașe au fost înființate gimnaziile, iar la Iași (1860) și la București (1864) au fost fondate primele universități din România;
- i. 1/13 decembrie 1864 - a fost înființată C.E.C. (Casa de Economii și Consemnațiuni);
- j. 3 decembrie 1864 - adoptarea **Legii privind autocefalia Bisericii Ortodoxe Române**: independența Bisericii față de Patriarhia de la Constantinopol și alegerea unui Patriarh de un sinod format din ierarhi români;
- k. 1 mai 1865 - s-a adoptat **Codul de Procedură Penală**: s-a exclus pedeapsa cu moartea;
- l. 4 iulie 1865 - adoptarea **Legii de reorganizare a justiției**: au fost înființate noi instanțe judecătorești: Judecătoriile de Plasă, Tribunalele Județene, Curțile de Apel, Curțile de Jurați și Curtea de Casație;
- m. 1 decembrie 1865 - a fost adoptat **Codul Civil**: a prevăzut obligația căsătoriei și a divorțului civile.
- 11/23 februarie 1866 - „*monstruoasa coaliție*” a organizat o lovitură de stat, Cuza a fost silit să abdice și să urmeze calea exilului (1873: a murit la Heildelberg, Germania), iar guvernarea a fost preluată de o locotenentă domnească.

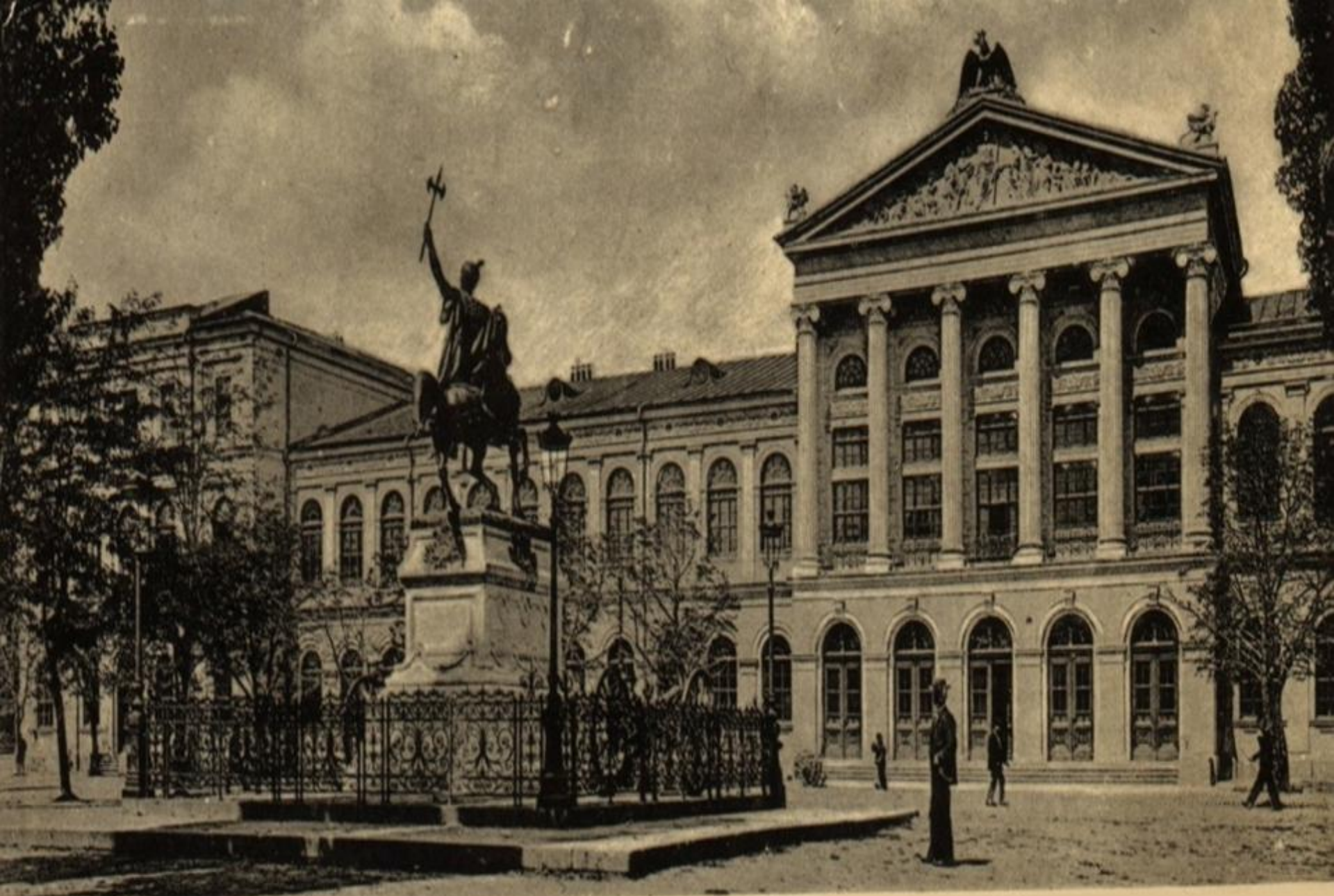
Pe data de 25 noiembrie/7 decembrie 1864 a fost adoptată **Legea instrucțiunii publice**, prin care învățământul a căpătat o organizare unitară pe cuprinsul țării. Sistemul de educație a fost structurat în 3 cicluri: primar (4 ani), secundar (7 ani) și universitar (3 ani). Învățământul primar a devenit gratuit și obligatoriu. Tot în domeniul învățământului, s-a remarcat înființarea primelor universități din România, cea de la Iași (1860) și de la București (1864).

Câteva dintre prevederile legii din anul 1864:

1. Învățământul a fost împărțit în public și privat.
2. Învățământul public a fost: primar, secundar și superior.
3. Ciclul elementar a fost obligatoriu și gratuit pentru copiii de la opt la 12 ani.
4. Învățământul elementar a cuprins următoarele obiecte de studiu: citirea, scrierea, catehismul, noțiuni de igienă, gramatică, geografie, istoria și dreptul administrativ al țării, aritmetică și sistemul legal al măsurilor și greutateilor.
5. Au avut dreptul să nu își înscrie copiii la școala publică părinții care au putut să dovedească că le oferă educație acasă sau în instituții private.
6. Părintele va primi avertisment de la învățător, și apoi de la consiliul local, dacă nu își trimite copilul la școală. Dacă continua să nu îl aducă la școală, părintele putea primi o amendă de 20 de parale la orașe și de 10 parale la sate pentru fiecare zi lipsă. În caz de recidivă, amenda s-a dublat.

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (începutul secolului al XX-lea)

Universitatea din București (sfârșitul secolului al XIX-lea)

Clădirea C.E.C.-ului (începutul secolului al XX-lea)

Abdicarea lui Alexandru Ioan Cuza (11/23 februarie 1866)

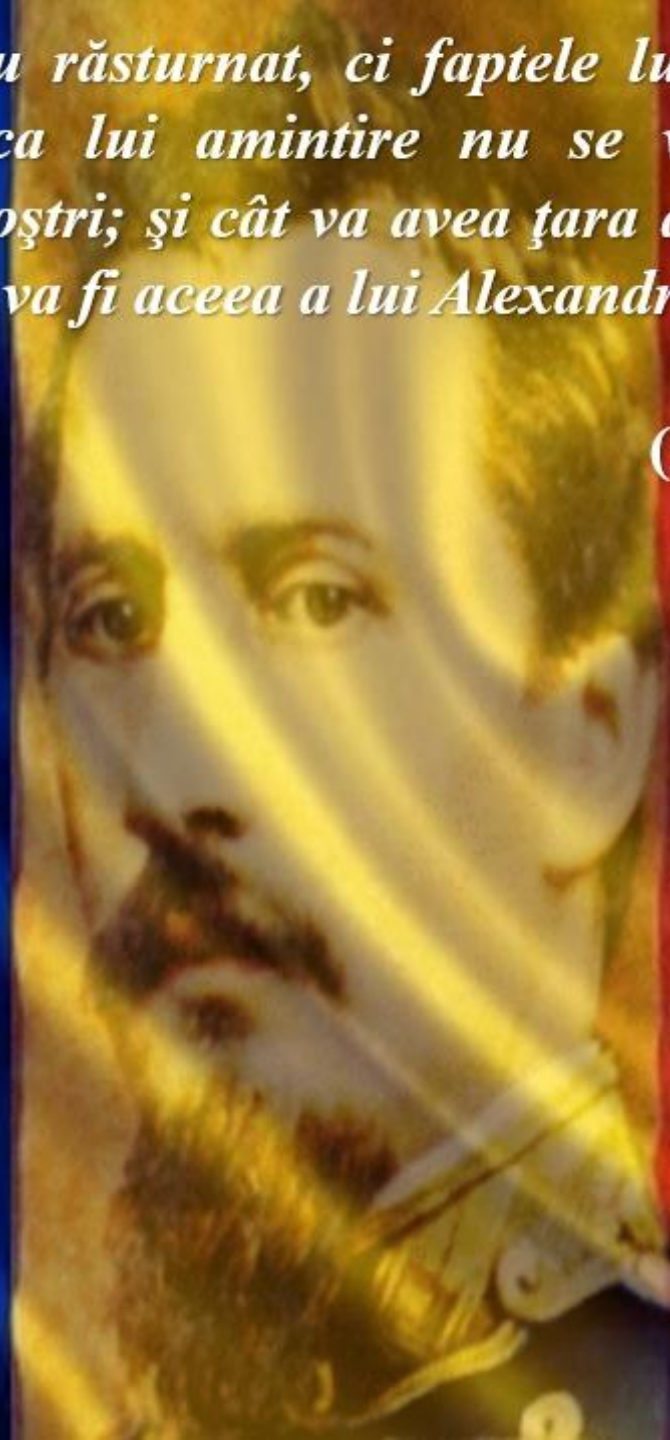
Urmări

1859 - apariția unui nou stat pe harta Europei, România.

Unificarea Principatelor Române a dus la accelerarea procesului de modernizare și de occidentalizare a spațiului românesc.

„Nu greșelile lui l-au răsturnat, ci faptele lui cele mari. Ele sunt nepieritoare... Veșnica lui amintire nu se va stinge din inimile noastre și ale fiilor noștri; și cât va avea țara aceasta o istorie... cea mai frumoasă pagină va fi aceea a lui Alexandru Ioan I”.

(Mihail Kogălniceanu)

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitrescu, Doru, Manea, Mihai, *Mic dicționar enciclopedic de termeni istorici*, Editura Meronia, București, 2008.
2. Barnea, Alexandru (coordonator), Manea, Vasile Aurel, Palade, Eugen, Teodorescu, Bogdan, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corint, București, 2007.
3. Petre, Zoe (coordonator), Căpiță, Carol, Stănescu, Ecaterina, Lung, Ecaterina, Livadă-Cadeschi, Ligia, Ciupală, Alin, Țurcanu, Florin, Vlad, Laurențiu, Andreescu, Sorin, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corint, București, 2008.
4. Adăscăliței, Felicia, Lazăr, Liviu, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corvin, Deva, 2007.
5. Băluțoiu, Valentin, Grecu, Maria, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.
6. Scurtu, Ioan, Cristea, Nicolae, Curculescu, Marian, Dincă, Constantin, Soare, Aurel Constantin, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Economică Preuniversitaria, București, 2008.
7. Dondorici, Florentina, Lica, Elena Emilia, Poamă, Emil, Ionescu, Vasile, Osanu, Octavian, Stoica, Relu, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Gimnasium, București, 2008.
8. Stan, Magda, Vornicu, Cristian, *Istorie: Manual pentru clasa a XII-a*, Editura Niculescu ABC, București, 2015.
9. Bărbulescu, Mihai, Deletant, Dennis, Hitchins, Keith, Papacostea, Șerban, Teodor, Pompiliu, *Istoria României*, Editura Corint Educațional, București, 2014.
10. Constantiniu, Florin, *O istorie sinceră a poporului român*, Editura Univers Enciclopedic Gold, București, 2008.
11. Bulei, Ion, *O istorie ilustrată a românilor*, Editura Litera, București, 2018.
12. Djuvara, Neagu, *O scurtă istorie ilustrată a românilor*, Editura Humanitas, 2013.
13. Hitchins, Keith, *Românii: 1774-1866*, Editura Humanitas, București, 2018.
14. Damean, Sorin Liviu, Oncescu, Iulian, *O istorie a românilor de la Tudor Vladimirescu la Marea Unire (1821-1918)*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2015.
15. Isar, Nicolae, *România sub semnul modernizării: de la Alexandru Ioan Cuza la Carol I (1859-1914)*, Editura Universitară, București, 2017.
16. Imagini: Google Images (domeniul public).

Vă mulțumim pentru atenție!

ȘCOALA COOL
EDUCAȚIE PRIN CONȚINUT

